

Skatteministeriet

16. maj 2017
J.nr. 2017 - 531

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 194 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven (Kvalifikation af selvstændig erhvervsvirksomhed ved deltagelse i et skattemæssigt transparent selskab).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 3. maj 2017.

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. maj 2017 fra DI, jf. L 194 – bilag 3.

Svar

DI finder, at lovforslaget efterlader betydelig uklarhed om reglerne og kan medføre en politisk utilsigtet stramning af retstilstanden for selvstændigt erhvervsdrivende.

Hertil bemærkes, at det ikke er formålet med lovforslaget at forringe de skattemæssige vilkår for de erhvervsdrivende. Hensigten er at fastholde, at de selvstændigt erhvervsdrivende fortsat behandles som selvstændigt erhvervsdrivende, og at lønmodtagere behandles som lønmodtagere. Den omstændighed, at der ikke længere udelukkende skal ses på, om den enkelte har en ejerandel i virksomheden, idet der fremadrettet også skal inddrages andre relevante forhold i vurderingen af, om man kan anses for selvstændigt erhvervsdrivende, må nødvendigvis føre til, at vurderingen ikke er så enkel, som den hidtil har været.

DI finder, at virksomhederne skal kunne vokse, og at det vil være en helt ny retstilstand, hvis man ikke længere anses for erhvervsdrivende, blot fordi man er mange ejere. DI sammenligner med, at ejere af fritidsvirksomheder og anden virksomhed af beskedent omfang kan anses for erhvervsdrivende.

Der vil normalt ikke være nogen som helst tvivl om, at de store rådgivnings- og konsulentvirksomheder, som DI omtaler, driver erhvervs-mæssig virksomhed. Forholdet er her, at en del af ejerkredsen i nogle tilfælde må anses for reelt at være lønmodtagere. Situationen er en helt anden for de små enkeltmandsvirksomheder med begrænset erhvervs-mæssig aktivitet, som DI sammenligner med. Her går afgrænsningen på, om den erhvervs-mæssige aktivitet er tilstrækkelig, og ikke på, om ejeren skal betragtes som lønmodtager.

DI har ret i, at skattereglerne naturligvis ikke skal stille sig hindrende i vejen for virksomhedernes mulighed for at vokse. Det ses heller ikke at være tilfældet med lovforslaget.

I takt med, at virksomhederne vokser og får flere ejere via fusioner og opkøb mv., sker der typisk det, at organisationen ændres. Disse organisatoriske ændringer – eksempelvis inddeling af partnere og ledende medarbejdere i flere ledelseslag – kan indebære, at den enkelte partners rolle, risiko og ikke mindst indflydelse på virksomhedens overordnede beslutninger er af en sådan karakter, at den pågældende partner ud fra en konkret vurdering må anses for lønmodtager. I sådanne tilfælde er det kun naturligt, at den pågældende partner også skattemæssigt behandles som lønmodtager, hvilket vil ske efter lovforslaget.

På den anden side skal lovforslaget ikke fortolkes sådan, at man i alle tilfælde betragtes som lønmodtager, blot fordi virksomheden har mange selskabsdeltagere. Selskabsdeltagere, der konkret har en væsentlig indflydelse og økonomisk risiko i virksomheden, kan således fortsat bevare status som selvstændigt erhvervsdrivende, selv om der er tale om en stor virksomhed med mange selskabsdeltagere.

DI anfører, at det forhold, at man efter lovforslaget bl.a. skal lægge vægt på den enkelte partners økonomiske risiko, synes at være i strid med praksis om, at partnerselskaber og kommanditselskaber skattemæssigt behandles som transparente selskaber.

Lovforslaget ændrer ikke på, at partnerselskaber og kommanditselskaber fortsat skal behandles som skattemæssigt transparente selskaber.

Lovforslaget ændrer alene på den uhensigtsmæssige praksis, at al indkomst fra et skattemæssigt transparent selskab automatisk behandles som indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, alene fordi den pågældende partner har en lille ejerandel i virksomheden. Hvis de konkrete forhold viser, at partneren reelt modtager lønindkomst som lønmodtager i virksomheden, så skal lønnen efter lovforslaget behandles som løn. Dette udelukker ikke, at det resterende afkast – partnerens afkast af selve investeringen som ejer – fortsat skal anses for indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, idet det fortsat anerkendes, at der er tale om et skattemæssigt transparent selskab.

Lovforslaget ses ikke at stå i vejen for, at erhvervsdrivende fortsat kan drive virksomhed via partnerselskaber. Men skattereglerne bør på den anden side ikke tilskynde virksomhederne til at etablere særlige selskabsstrukturer med det formål at opnå skattemæssige fordele for de ansatte.

DI finder, at lovforslaget ikke må ramme for bredt og bemærker, at der er risiko for, at lovforslaget i vidt omfang vil forringe skattevilkårene for eksisterende partnerdrevne virksomheder. DI foreslår, at eksempelvis Skattelevrådet får til opgave nærmere at vurdere lovforslaget.

Det fremsatte lovforslag findes at være den mest målrettede måde at ændre den uhensigtsmæssige praksis på, uden at forslaget rammer for bredt. Det vil ikke være hensigtsmæssigt at udskyde lovforslaget ved at bede et udvalg om at se på problemstillingen, idet der er behov lovgivning nu for at imødekomme de udfordringer, som Skatterådet har påpeget i henvendelsen af 22. september 2015 til mig.